

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 919/2018
04.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Зорана Павловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 322/17 од 09.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 520/2018 од 20.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Зорана Павловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 322/17 од 09.02.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 520/2018 од 20.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 322/17 од 09.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године. Према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од три године, док је исти обавезан да у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка 68.900,00 динара, на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Зајечару износ од 169.419,91 динар све у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, док је оштећена ББ и наследник пок. ВВ ошт. ГГ, упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 520/2018 од 20.06.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Зајечару К 322/17 од 09.02.2018. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА због кривичног дела тешко дело против

безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је у осталом делу жалбу браниоца окривљеног и жалбу Основног јавног тужиоца у Зајечару одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу је потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Зоран Павловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, без стављања конкретног предлога овом суду у погледу одлуке о захтеву.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Зорана Павловића, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима - као у члану 74. ЗКП, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности за даљи ток поступка му поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, је јасно опредељено до када окривљени мора имати браниоца уопште, као и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају за окривљеног АА, имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.